

Posudek

rigorózní práce Mgr. Ireny Trunečkové nazvané Představenstvo akciové společnosti

Posuzovaná rigorózní výše uvedeného názvu se zabývá právní úpravou velmi důležitého orgánu akciové společnosti. Orgánu, na jehož spolčníky jsou kladeny vysoké požadavky, aniž by si toho byli – alespoň v některých společnostech – sami tito členové často vědomi..

Autorka posuzovanou práci zpracovala na 96 stranách textu rozdělila ji do devíti kapitol. Všechny kapitoly pak dále vnitřně člení. V první kapitole (úvodu práce) autorka sděluje, že provede srovnání některých otázek s úpravou ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irsku. To je velmi sympatické konstatování, neboť každá práce takového zaměření získává na kvalitě. Kdyby tato skutečnost byla uvedena i v názvu práce, určitě by jí to prospělo. Na str. 4 se dopouští nepřesnosti, když konstatuje, že určité otázky ponechá mimo pozornost a příkladmo uvádí přeměny a změny právní formy společnosti. Přece i změny právní formy patří do přeměn. Na str. 7 není zcela jasné, která osoba má právní subjektivitu. Ve druhé kapitole se zabývá postavením představenstva a provádí porovnání mezi monistickým a dualistickým modelem řízení. Na str. 6 rozlišuje u právnických osob právní subjektivitu a způsobilost k právním úkonům. Zajímalo by mne proč? Na str. 7 správně zmiňuje, že orgán společnosti nemá právní subjektivitu, protože tu má jen osoba, která jej tvoří a společnost sama. Tomuto tvrzení lze jen stěží porozumět. Na str.10 pak cituje pod č.17 I. Pelikánovou, aniž by bylo jasné, zda s její myšlenkou souhlasí nebo ne.. Třetí kapitola pojednává o působnosti představenstva v české právní úpravě, pozornost je kladena na obchodní vedení a jednání jménem společnosti. Na str. 29 autorka tvrdí, že právní úkony činěné představenstvem... To není pravda, neboť právní úkony vždy činí jen určitý člen nebo určití členové za představenstvo, jménem společnosti. Ve čtvrté kapitole zpracovává autorka způsobilost být členem představenstva a vznikem funkce. Na str. 35 uvádí výsledek firmy. Tato nepřesnost by se v rigorózní práci snad vůbec neměla vyskytnout. Pátá kapitola se zabývá zánikem funkce člena představenstva. Na str. 41 autorka považuje za možné, aby na návrh akcionáře (otázka – každého?) soud povinně člena představenstva odvolal. Šestá a také sedmá kapitola pojednávají o právech a povinnostech člena představenstva. Autorka se zaměřuje zejm. na právo na odměnu a na informace a na povinnost jednat v souladu se zájmy společnosti, povinnost mlčenlivosti, zákaz konkurence. Na str. 71 autorka konstatuje, že úprava loajality je upravena v mandátní smlouvě, zajímalo by mne v kterém ustanovení. Osmá kapitola je zaměřena na soukromoprávní odpovědnost člena představenstva a autorka v ní rozebírá nejprve odpovědnost obecně, potom veřejnoprávní a soukromoprávní, také odpovědnost za škodu, jakož i ručení členů představenstva. Devátá kapitola je kapitolou závěrečnou.

Práce podle výše členěných kapitol pokryla zvolené téma v plném rozsahu. Je napsána s přehledem, autorka se v dané problematice dobře orientuje. Dovede formulovat i vlastní názory, nebojí se zaujmout i odlišný názor některých našich komercialistů.

Ze seznamu odborné literatury vyplývá, že rigorózní práce soustředila dostatečný počet titulů, a to jak našich, tak i zahraničních autorů. Odkazů na jejich publikace je v posuzované práci víc jak dvěstě.

Pokud pak jde o formální stránku posuzované práce, pak lze jednoznačně hodnotit její poměrně vysokou úroveň, a to vzdor tomu, že na str. 6 jde o neodpustitelnou gramatickou chybu (právnícké osoby byli) a že jsou v textu uváděné zkratky str. 30, 33, 64, 96 – OR. I když jde o zkratku, dalo aby se říci, obecně známou, neměla by tak být uváděna, podobně jako na str. 35,44 ČR.

Na základě výše řečeného, posuzovanou rigorózní práci hodnotím jako zdařilou. Splňuje požadavky na tyto rigorózní práce kladené a proto doporučuji její ústní obhajobu.

Praha, duben 2008

Zahradníčková
oponent

